

MEDI AMBIENT El Delta de l'Ebre registra la xifra més baixa dels últims anys

L'assecamment de dos terços dels arrossars segueix minvant la capacitat d'acollida d'aus hivernals

Terres de l'Ebre Redacció

El Parc Natural del Delta de l'Ebre ha registrat enguany 176.089 ocells aquàtics hivernals de 92 espècies, enfront dels 233.170 exemplars de l'any anterior. Es tracta de la xifra més baixa dels darrers anys. El fet que només un terç dels arrossars es mantinguen inundats durant l'hivern, per culpa de les mesures d'assecamment per a combatre el cargol poma, té efectes negatius sobre les espècies més dependents de l'hàbitat de l'arrossar, com la daurada grossa [a la imatge], la fredeluga i bona part dels ardeids.

La gran majoria d'espècies han presentat contingents hivernals molt per sota de la mitjana. El grup més nombros ha estat el dels anàtids (66.930 exemplars, que representa el 38% del total). Sobretot s'ha detectat l'ànec collverd (*Anas platyrhynchos*) (33.132 exemplars),

l'ànec cullerot (*Spatula clypeata*) (12.725 exemplars) i el xarxet comú (*A. crecca*) (11.143 exemplars). Globalment, este grup ha mostrat un valor molt inferior (-44%) en comparació amb la mitjana del període 2005-2010 de referència, moment en el qual la inundació hivernal dels arrossars era màxima.

Els limícoles constitueixen el segon grup d'ocells aquàtics millor representat, amb 58.517 exemplars (el 33,2% del total). En termes generals, la població global durant este hivern ha estat lleugerament inferior (-9%) en comparació amb el període de referència. Les més dependents dels arrossars inundats han mostrat decrements molt significatius, com ara la fredeluga (*Vanellus vanellus*) (-74%) o la daurada grossa (*Pluvialis apricaria*) (-62%).

Destaquen les xifres significativament baixes de corb marí gros (*Phalacrocorax carbo*), amb només 1.909

exemplars (-49% en relació amb el nivell de referència), d'acord amb la tònica que s'està registrant al conjunt català els darrers anys i, en sentit contrari, els valors extraordinàriament alts de capó reial (*Plegadis falcinellus*) (9.630 exemplars), i de flamenc (*Phoenicopterus roseus*) (14.416 exemplars). Els flamencs, com l'ànec blanc i altres espècies altament dependents d'aiguamolls salobres han experimentat creixements

significatius. Per contra, aquelles espècies que fan un ús més intens dels arrossars inundats com a zones d'alimentació han patit davallades ràpides de gran magnitud.

Les dades obtingudes a partir dels censos hivernals d'ocells aquàtics al delta de l'Ebre suposen un bon indicador sobre la pèrdua de la capacitat d'acollida que ha patit el delta de l'Ebre, com una de les principals zones humides de la Mediterrània occidental, en estos darrers anys i per extensió del seu impacte sobre l'avifauna hivernal catalana en tant que principal zona d'acollida d'estes espècies al país. Algunes d'estes espècies són tradicionalment considerades com a cinegètiques i altres (daurada grossa, martinet blanc, valona) han estat declarades elements de conservació en l'àmbit de la xarxa Natura 2000 i, per tant, existix un compromís davant la Unió Europea de mantenir-les en un estat de conservació favorable. ■